

Inhoudsopgave

<i>Visie</i>	1
<i>Redactioneel</i>	1
<i>Opnieuw beginnen</i>	2
<i>Bij de vieringen</i>	3
<i>Medeleven</i>	3
<i>Wekelijkse bloemengroet</i>	4
<i>Preek voor herhaling vatbaar</i>	4
<i>Over Huub Oosterhuis</i>	6
<i>Jan Vis, voorzitter AKM: Nu al!</i>	7
<i>Wat betekenen geloof en/of kerk voor jouw leven?</i>	7
<i>De AKM en onze Penningen</i>	8
<i>Kosten Bulletin 2023</i>	9
<i>Vacatures in het R.K. Vicariaatsbestuur</i>	9
<i>Middag over nieuwe liederen in het Liedboek</i>	10
<i>Het pastorale vangnet van onze kerk</i>	10
<i>Zegen van Saint Patrick</i>	12
<i>In de kerktuin</i>	12
<i>Voortgang plan Jeugd en jongeren in de Regenboog</i>	13
<i>Inspirerende teksten op de muren van de Regenboog</i>	13
<i>Palmpasen</i>	13
<i>Dankbaar!</i>	13
<i>De 'Raap- en Niet' groep Bulletin</i>	14
<i>Diaconale info vanuit De Bakkerij</i>	15
<i>Trammelant</i>	16
<i>Agenda 18</i>	

Visie

De Regenboog is een oecumenische geloofsgemeenschap voor denkers en doeners, voor iedereen die inspiratie en verbinding zoekt.

Vanuit verschillende tradities delen en vieren wij de liefde van Christus, zo kleurrijk als de regenboog.

In De Regenboog ben je welkom met je eigen verhaal en achtergrond.

In de voetsporen van Jezus willen wij verantwoordelijk leven met oog voor elkaar, mensen in de buurt en de wereld om ons heen.

Redactioneel

Als u dit Bulletin gaat lezen wilt u dan eens goed letten op de vragen die aan u worden gesteld. Hoe en in welke mate voel je je aangesproken als gevraagd wordt naar de betekenis die je aan geloof en kerk geeft? Wat doen wij allemaal om ons kerkzijn vol te houden?

In 'Opnieuw beginnen' spijkt Willy Hoogendoorn onze kennis bij op het gebied van de Pinksterviering. Het gaat om aangevuurd worden. "Om een ander te verstaan, te begrijpen. Daar heb je invoelingsvermogen voor nodig. Inzicht in dat wat voor een ander belangrijk is", schrijft Willy in het openingsartikel.

Mirjam Buitenwerfs preek van 5 februari herhalen we graag in Bulletin vanwege de manier waarop zij ons aanspreekt. We lezen: 'Het gaat erom dat je weet en gelooft dat je in je leven afhankelijk bent, van God en van elkaar.' Dat klopt. Kijk naar ons eigen leven, kijk naar de familie uit Syrië die tijdelijk in onze Regenboog te gast was. Wat heeft hun aanwezigheid niet een ervaring van activiteiten teweeg gebracht. En lees ook eens het interview met de pastoraatsgroep. In die groep draait alles om de vraag naar aandacht en om de zorg voor elkaar.

Zonder trouwe rapers en nieters had Bulletin in de afgelopen 50 jaar nooit kunnen verschijnen. Bijna jammer dat het nu niet meer nodig is, zegt iemand. Maar her en der in datzelfde Bulletin duiken vragen op naar nieuwe inzet van ons allemaal. Voor het opvullen van vacatures, voor deelname aan allerlei activiteiten. Er wordt ook een nieuwe stuurgroep voor jeugd- en jongerenwerk geformeerd, soms draait het om geld voor het in stand houden van een orgel of een Bulletin, soms gaat het gewoon om een beetje van je tijd en aandacht.

Al die vragen wachten op een antwoord van u. Soms lees je iets en denk je: Ik zou daar best iets over willen zeggen. Doe dat dan via dit Bulletin! Het is de bedoeling dat dit blad een echt communicatiemiddel is. Zo'n blad waarin je de weerklank ziet van wat we als kerkgenoten belangrijk vinden. Zie ons emailadres aan de binnenkant van dit blad en reageer.

De redactie wenst u veel leesplezier en vooral veel inspiratie.

Opnieuw beginnen

Pinksteren is het feest van het begin. Het begin van de Gods relatie met mensen. Op de Sinaï sloot Hij een verbond met een groep vluchtelingen en noemde het groepje schorremorrie een "heilig volk, een volk van priesters". En vanaf dat moment hoorden en horen ze nog steeds bij elkaar. Pinksteren is het feest van Gods aanwezigheid bij mensen.

De namen van de meeste feesten zijn wel duidelijk. Kerstmis naar Christumis bijvoorbeeld. En in Pinksteren zit het Griekse woord Pentecostè, dat vijftigste betekent, vijftigste dag na Pesach, Pasen wel te verstaan. Zo wordt het Joodse Wekenfeest "Shavuoth" (zeven maal zeven dagen + een dag) in de Septuagint vertaald in het Koinè Grieks.

Pinksteren lijkt er een beetje bij te hangen in de maatschappij waarin wij leven. Twee dagen vrij met Kerstmis en Pasen dat begrijpen veel mensen nog wel min of meer. Met Pasen kun je nog eieren zoeken of zo. Maar Pinksteren...

En toch is Pinksteren een heel belangrijk feest, zoiets als een verjaardagsfeest. Pinksteren en ook Shavuoth is een verbondsfeest. Toen God zich openbaarde op de Godsberg en zijn geboden bekend maakte aan alle volken in alle talen die gesproken werden, had elk volk wel iets om er niet op in te gaan om ze te aanvaarden. Alleen het Joodse volk zei: "Wij zullen doen en horen!" Vanaf dat moment werd dit volk verbondsvolk. De rabbijnen zeggen: "Ieder die tot het volk behoort of ertoe wil behoren heeft gestaan aan de voet van de Sinaï, niemand uitgezonderd." Het is het feest waarop het boek Ruth gelezen wordt, het boek over de heidense vrouw die tot haar schoonmoeder zegt: "Jouw volk is mijn

volk en jouw God is mijn God." En haar land en volk verlaat om haar schoonmoeder te helpen en ondersteunen in het voor haar vreemde Bethlehem. Vanaf dat moment hoort ze bij het volk, koning David stamt van haar af.

Pinksteren is een feest van vreugde, een van de drie pelgrimsfeesten. Een feest van een nieuw begin: de synagoge is versierd met bloemen en er wordt melkkost gegeten als het ware voedsel voor een nieuw leven als verbondsvolk. Het is een soort verjaardagsfeest. De Torah werd gegeven, geschreven in vuur op vuur en wie hem in de nacht daarvan bestudeert ook over hem of haar komt dat vuur.

Dat is ook wat de leerlingen in Jeruzalem overkomt. Ook zij staan als het ware aan de voet van de Sinaï en vuur van de Torah, het vuur van Gods Geest komt over hen. Ons Pinksterfeest is ook een verbondsfeest. Feest van de gemeenschap rond Jezus, rond God. Vanaf dat Pinksterfeest, Wekenfeest in Jeruzalem, vormen wij in al onze verscheidenheid dan ook een gemeenschap rond hem, Gods Zoon. En elk jaar vieren we eigenlijk, net zoals bij een verjaardag, dat daar opnieuw een jaar bij gekomen is, ook al zijn wij niet zo heilig en al helemaal niet uitsluitend bezig met gewijde zaken, maar ook wij willen bij God horen en bij alle mensen die Hem aanbidden en zijn geboden navolgen.

De Geest Gods, de scheppende en herscheppende aanwezigheid Gods kwam over de mensen in Jeruzalem. Die ervoeren dat ze op dat moment weer stonden aan de voet van de Sinaï maar nu rond de apostelen die hen toespraken, nog helemaal in vuur en vlam van dat wat ze al lezend, lerend en biddend ervaren hadden: dat de woorden van God nooit verdwijnen, dat de uitleg van Jezus

en zijn aankondiging van het Rijk Gods niet in rook was opgegaan.

De leerlingen kwamen naar buiten om het te verkondigen. En mensen hoorden hen ieder in zijn eigen taal. Ze verstonden hen, begrepen wat daar gezegd werd. En dat is niet zo eenvoudig. Om een ander te verstaan, te begrijpen. Daar heb je invoelingsvermogen voor nodig. Inzicht in dat wat voor een ander belangrijk is. Wat gevoelig kan liggen, ook al ervaren wij dat misschien anders. Immers elke mens is anders, elke mens is uniek, geschapen naar Gods unieke beeld en gelijkenis. En tot elke mens spreekt God in de taal die hij of zij verstaat.

“Vervul de harten van uw gelovigen. Ontsteek in ons het vuur van uw liefde” Dat wordt in de dagen tussen Hemelvaart en voor Pinksteren gebeden. “Zend uw Geest uit en alles zal worden herschapen.” Zonder die scheppende liefde kan het Rijk Gods niet tot stand komen. Zonder die liefdegave van de Geest Gods zien we de ander niet staan, laten we alles bij het oude, zien en horen we niet meer Gods woorden en Jezus’ uitleg daarvan, dat liefde het belangrijkste is: de liefde die bedekt en vergeeft ook al is dat soms moeilijk, omdat we maar feilbare en helaas ook onvolmaakte mensen zijn, bepaald geen heilig volk van priesters. Maar juist aan gewone mensen wordt de Geest Gods geschonken, juist aan dat soort mensen openbaart God zich, met hen wil Hij doorgaan om zo het aanschijn van de aarde te vernieuwen. En we hoeven dat niet alleen te doen, we doen dat samen met alle andere mensen die Gods geboden willen navolgen, zijn weg willen gaan. Dat wordt ons elk jaar opnieuw met Pinksteren duidelijk gemaakt. We kunnen altijd weer opnieuw beginnen juist dankzij de gave van Gods Geest, van Gods aanwezigheid in ons midden. Dat vormt de altijd durende vreugde van het Pinksterfeest. We krijgen er ook nu weer een jaar bij om dat te doen waartoe Gods Geest ons aanspoort en bezielt.

Zalig Pinksteren, Gezegende Pinksterdagen

Willy Hoogendoorn

Bij de vieringen

Pinksteren

Op de zondag van Pinksteren, zondag 28 mei, zal pastoraal werker Willy Hoogendoorn voorgaan. Het Regenboogkoor verleent dan muzikale medewerking. De viering begint om 10.00 uur.

We wensen u allen een gezegende tijd.

Kliederkerk zondagmiddag 4 juni

Op zondagmiddag 4 juni is er weer Kliederkerk, een creatieve viering voor kinderen (3-12 jaar) en hun (groot)ouders. Deze keer gaat het over het verhaal van de tweelingbroers Jakob en Esau. We beginnen om 16.00 uur. Graag uiterlijk donderdag 1 juni aanmelden bij Mirjam Buitenwerf, ds.regenboog@gmail.com; 06-40425789.

Doopdienst 11 juni

Op zondag 11 juni a.s. zal Marin Rieger, zoon van Sophie Rieger en Sofian Peteyrens, en broertje van Levin, gedoopt worden. We verheugen ons op een feestelijke dienst.

Medeleven

We willen een hechte gemeenschap zijn van mensen die voor elkaar zorgen als dat nodig is. Dat houdt ook in dat we het signaleren als iemand hulp nodig heeft of behoefte voelt aan contact. Is een persoonlijk bezoek van een van de pastores of iemand van de pastoraatsgroep gewenst, dan kan dat worden doorgegeven aan de pastores of aan de contactpersonen van de pastoraatsgroep. Zo blijven we met elkaar verbonden.

Behoeftte aan een luisterend oor?

Contactpersonen: Atty Talma (071- 5213506) en Mary Pouw (071-5215726)

Dank u wel!

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijkt van belangstelling van onze

geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk
Telefoon: 06 10036168
E-mail: majavanspaandonk@gmail.com

Preek voor herhaling vatbaar

Deze uitgave van Bulletin hebben we de verkondiging van Mirjam Buitenwerf-van der Molen van zondag 5 februari 2023 in de herhaling, bij de lezing 1 Korintiërs 2:1-9. We doen dit regelmatig met een preek omdat je een preek soms opnieuw wilt horen vanwege een gedachte die je nader wilt onderzoeken of vanwege een opmerking die je maar niet loslaat.

Gemeente van Christus, lieve mensen,

We schrijven elkaar tegenwoordig maar weinig brieven meer. Eigenlijk is dat ontzettend jammer. Want in een brief kun je uitgebreid vertellen over wat je beleeft, wat je bezighoudt, waar je over nadentkt.

Nu blijft ons schrijfcontact vaak beperkt tot appjes in korte zinnen.

Dat we in de kerk regelmatig een brief uit de Bijbel lezen, is dus in veel opzichten bijzonder

Omdat het genre van de brief niet meer van deze tijd is, en natuurlijk ook omdat de brieven uit het Nieuwe Testament uit een totaal andere tijd en context komen dan de onze. Maar met Paulus' brieven komen we wel heel dicht bij het leven en denken van de eerste christenen, bij wat ze geloofden, en waar ze in hun geloof en leefwereld moeite mee hadden.

Paulus reisde rond, vertelde verhalen over zijn geloof en vertrouwen in God en in Jezus, en stichtte zo de eerste christelijke geloofsgemeenschappen. Dat deed hij ook in de stad Korinthe, een belangrijke handelsplaats in de buurt van Athene. Er woonden daar mensen uit allerlei verschillende landen en regio's. Sommigen waren rijk en machtig, anderen waren arm en onaanzienlijk. Tot die laatste groep richtte Paulus zich. Je moet je voorstellen dat de christenen in die tijd in kleine groepjes bij elkaar kwamen, in kleine huisgemeentes.

Na een tijdje ging Paulus dan weer verder, door naar een andere plek om zijn verhaal te doen. Eens in de zoveel tijd schreef hij een brief aan de gemeentes die hij eerder had gesticht. En zij schreven hem terug. We hebben helaas alleen nog maar brieven die Paulus zélf gestuurd heeft. Maar toch geven die brieven een heel mooi beeld van de vragen en problemen die speelden in de eerste gemeentes.

In het gedeelte van de brief dat we vandaag lezen, begint Paulus opvallend aarzelend. Hij noemt zichzelf zwak, angstig en onzeker. Maar eigenlijk is dat een soort retorische truc. Paulus wil met die woorden vooral laten zien dat het hem niet om hemzelf te doen is, of om zijn uitstraling of charisma. Dat de Korintiërs door zijn bezoek zijn gaan geloven is niet zijn verdienste, maar die van de kracht van de Heilige Geest. God heeft ervoor gezorgd dat ze nu geloven.

En daar gaat hij dan nog even over verder. Hij zet twee dingen naast en tegenover elkaar. Aan de ene kant is er de wijsheid van de wereld, zegt hij, de wijsheid die past bij de wereld. Dat noemt hij de wijsheid van de machthebbers. Aan de andere kant is er de wijsheid van God, een wijsheid die verborgen en geheim is, die alleen bestemd is voor de mensen die van God houden.

Paulus zet zo 'de wereld' tegenover God en het geloof. De wereld heeft bij Paulus een negatieve lading, het woord staat voor macht, en voor alles wat de mens kan begeren en in

de greep kan houden – geld, rijkdom, dingen voor jezelf houden, je eigen geluk centraal zetten. Maar het is ook niet voor niks dat Paulus het ‘de wereld’ noemt; het gaat om dingen die wij mensen vaak heel normaal vinden en niet per se negatief. Paulus maakt dus een scherpe tegenstelling tussen ‘de wereld’ en het geloof. En je voelt ook wel aan dat in zijn brief de mensen van het geloof tegenover de mensen van de wereld komen te staan.

Wij lezen deze brief nu, hier in onze kerk in de Merenwijk in Leiden. En ik denk dat wij die tegenstelling tussen wereld en God niet zo scherp zien als Paulus. We vinden het ook moeilijk om te denken in wij en zij, dat doen we liever niet. Toch denk ik dat ook wij houvast kunnen vinden in deze oude brief. En ik wil het dan juist ook hebben over de

tegenstelling die Paulus maakt.

Wat zouden wij nu verstaan onder ‘wijsheid van de wereld’? Afgelopen donderdagavond hadden we het erover in onze gespreksgroep. We kwamen al gauw op politieke macht: de macht van China, de macht van Poetin. Dat is allemaal nog redelijk ver van ons bed, gelukkig maar. Maar er zijn ook andere dingen te noemen, dingen die dichterbij komen en ons laten voelen dat ook wij deel zijn van de wereld, of we nu willen of niet.

Ik noem er een paar. Bijna iedereen wil nu of later een zo comfortabel mogelijk leven, met genoeg geld en spullen om lekker te kunnen leven. Dat zijn heel normale dingen om na te streven in onze maatschappij. En je snapt het ook goed, want bezit en geld geven veiligheid en zekerheid.

Maar het heeft ook een keerzijde. We streven naar meer en meer, en daardoor moeten dingen ook steeds sneller en efficiënter gebeuren. En in dat systeem moeten wij elke keer een stapje hoger zetten of een tandje beter of sneller gaan. Het leven komt soms zo onder druk te staan door deadlines en stress

dat we niet meer verder lijken te kunnen. En toch moeten we door.

Een andere belangrijke waarde in ons westerse leven is autonomie. Je wilt zelf bepalen hoe je je leven inricht, onafhankelijk van anderen. Je gaat om met je eigen mensen en doet de dingen die jij leuk vindt. Je hebt het recht om je eigen keuzes te maken, die leiden tot jouw geluk.

Ik denk dat Paulus dit de ‘wijsheid van de wereld’ in onze tijd zou noemen. We staan er allemaal middenin, zijn er met huid en haar aan verbonden en genieten er ook van. En precies daar houdt Paulus ons de spiegel voor, en bestempelt het als iets negatiefs. Dat is ingewikkeld voor ons – net als voor die Korintiërs toen. Maar als we eerlijk naar onszelf kijken, ervaren we ook wel de negatieve kanten van onze manier van leven.

Juist doordat alles maakbaar en oplosbaar lijkt, hebben we steeds meer moeite met het accepteren van tegenslagen, van verdriet. Doordat het leven altijd mooi en perfect moet zijn, weten we niet meer hoe we om moeten gaan met angst, hoe we zwakte een plek moeten geven. We ervaren leegte, raken overwerkt of opgebrand. En we vinden het onverteerbaar om te accepteren dat iets als ziekte of tegenslag bij het leven hoort, en soms onbeheersbaar kan zijn.

Paulus wijst ons een andere weg. Het hangt in je leven niet af van hoe hard je werkt, of van je rijkdom, of van wat je allemaal hebt bereikt en gemaakt. Het gaat om iets anders. Het gaat erom dat je weet en gelooft dat je God nodig hebt. Het gaat erom dat je weet en gelooft dat Jezus redding brengt, niet door zijn grote macht, maar juist door zijn vernedering en zijn dood aan het kruis. Het gaat erom dat je weet en gelooft dat je in je leven afhankelijk bent, van God en van elkaar.

En dat vinden we echt niet zo makkelijk... Als iemand je hulp aanbiedt op een moment dat het niet zo goed met je gaat – en bijvoorbeeld zegt ‘zal ik een keertje voor je koken’ of ‘kan ik boodschappen voor je doen’, dan moet je iets

in jezelf overwinnen om 'ja' te zeggen. Of als iemand je vraagt: 'hoe gaat het met je?' Dan is het helemaal niet eenvoudig om te zeggen: 'Niet zo goed eigenlijk'. We houden graag de regie, afhankelijkheid maakt je voor je gevoel klein.

In de evangelieverhalen stuurt Jezus de leerlingen op weg, de wereld in, en draagt ze op om niets mee te nemen, geen geld, geen reistas, geen extra kleren of schoenen. Ze gaan op weg, in totale afhankelijkheid van elkaar, van de mensen die ze ontmoeten, en van God. Weg is hun autonomie, weg hun zelfbeschikking. Ze moeten vragen om eten, vragen om hulp en onderdak, vragen om werk om in hun onderhoud te voorzien. Zo leren ze om te leven vanuit vertrouwen, ze leren om de werkelijkheid te zien als gave van God.

We voelen wel aan dat de boodschap van die evangelieverhalen en de boodschap van de brief van Paulus flink kritisch staan tegenover onze vanzelfsprekendheden. Als zo'n brief van Paulus vroeger aankwam in de gemeente, werd die hardop voorgelezen. En het was in de Oudheid zo dat er dan ook over gediscussieerd mocht worden. En ik kan me zo voorstellen dat als wij als Regenboog deze brief hadden gekregen, we ook wel even geprotesteerd hadden. 'Paulus, wat maak je ons nou! Onze autonomie is juist een verworvenheid. We zijn juist blij dat we voor onszelf kunnen opkomen...'

Wat had Paulus dan teruggezegd? Misschien dit: "Waar het mij om gaat is dat we die verworvenheden niet zélf als goden op een voetstuk zetten. Want je loopt erop stuk. En dat zie je om je heen – ook in de kerk. Je verliest daardoor uit het oog dat God van je houdt, en dat je hem nodig hebt. Je vergeet dat hij je geeft wat je hebt, ook om met elkaar te delen. Bedenk dat het leven een geschenk is van God. Een geschenk dat niet altijd maakbaar is, maar soms gebroken, en kwetsbaar in scherven ligt. Maar ook dan mogen we weten dat God met ons is, dat er anderen zijn die in zijn naam om ons heen staan en ons willen helpen."
Amen

Over Huub Oosterhuis

*Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie mij ontmaskert zal mij vinden.
Ik heb gezichten meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde
Harten aan angst voor angst ten prooi.
Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.*

*Delf mijn gezicht op, maak mij mooi
Wie wordt ontmaskerd wordt gevonden
En zal zichzelf opnieuw verstaan
En leven bloot en onomwonden,
Aan niets en niemand meer ten prooi.
Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.*

Tweede paasdag, gietende regen, toch even naar Leiden. Onderweg een billboard bord met reclame en nieuws. Ik lees: "Huub Oosterhuis overleden, 89 jaar oud."

Tijdens mijn Leidse wandeling gingen de verzen en liederen in deze column door mij heen. Hij was mijn inspirator toen ik theologie studeerde en niets moest hebben van godsdiensten en kerken die het allemaal zo goed wisten.

Voor Oosterhuis waren zij waardeloos wanneer hun aanhangers mensen niet weerbaar maakten voor een rechtvaardiger leven op aarde. Religie als tegencultuur van protest en verweer, opstand en uittocht. Zo was Oosterhuis niet alleen dichter en priester, maar ook profeet: God hemel je niet op, is geen man, vrouw, universum.

God is daar waar mensen woorden van bevrijding waar maken, zwakken bevrijden van angst, farao's en machthebbers van hun troon stoten.

Godsdienst is er om mensen moedig te maken deze aarde toekomst te geven zodat niemand meer een prooi van honger, angst of dwang hoeft te zijn, maar tot een eigen wil en wezen komen kan.

In 2004 interviewde ik hem. Hij vertelde over zijn werk, maar meer nog over zijn

inspiratiebron: Bijbelverhalen die oproepen tot verzet tegen de harde machten en opkomen voor de zachte krachten die anderen aan het Licht brengen.
Een pleidooi tegen de hardheid.

*Wek mijn zachtheid weer
Geef mij terug
de ogen van een kind*

*Dat ik zie wat is
en mij toevertrouw
en het licht niet haat.*

Huib Oosterhuis blijft ons wegen wijzen waarmee wij levenslang het goede spoor kunnen volgen.

Ronald da Costa

Jan Vis, voorzitter AKM: Nu al!

Ja, want dit nummer van het Bulletin loopt tot en met maand negen, dat is inclusief de startzondag van het nieuwe seizoen. Op het moment van aanmanen door de redactie dat de deadline nadert, is het de tweede week van de maand mei. U weet wel wanneer alle vogeltjes een ei leggen. In die gemoedstoestand, met die tegenstrijdigheden in mijn hoofd, is het de bedoeling dat ik toch iets zinnigs op papier zet. Daarover nadenkend realiseer ik me dat Hemelvaart en Pinksteren nog voor ons staan. Die gedachte geeft tegelijkertijd ook wel weer moed en sturing. Elk jaar mogen we ervaren dat de Geest ons kan inspireren en motiveren weer verder te gaan naar een betrekkelijk rustige vakantieperiode en de aanvang van het nieuwe seizoen. De Regenboogzondag als start van het nieuwe seizoen, zal dit jaar in het teken staan van het fysieke en levende water. De viering zal mede worden voorbereid door de projectgroep "Groene Kerk" maar zover zijn we nog niet. De lente met alle mooie schakeringen o.a. in onze kerktuin kunnen we nu nog bewonderen. De

start van de zomer wordt voorafgegaan door de vakantieperiode en de afsluiting van het seizoen. De kringen en projecten zijn nu nog volop in actie met voldoende geestdrift en motivatie om hier een goed vervolg aan te geven. Bij alles wat we doen en nog gaan ondernemen, wens ik ons de nabijheid van de Geest toe om ons te leiden en begeleiden op onze weg, ook als er in "hobbels" in voorkomen.

Jan Vis, voorzitter AKM

Wat betekenen geloof en/of kerk voor jouw leven?

Geloven en kerk hebben veel van hun vroegere betekenis in de samenleving verloren. De ontkerkelijking is groot, maar recente cijfers van het

Centraal Bureau voor Statistiek suggereren dat voor het eerst sinds vele jaren de ontkerkelijking misschien niet verder doorzet. Afgelopen jaar rekende 43 procent van de bevolking zich tot een religieuze groepering. Dat is ongeveer net zoveel als het jaar ervoor. Deze getallen houden ook in dat voor veel mensen het geloof en/of de kerk, moskee of synagoge wel degelijk betekenis hebben. De redactie van het Bulletin is benieuwd wat geloof en/of kerk voor de lezers van het Bulletin betekenen. Hoe functioneert het geloof in jouw dagelijkse leven? Wat voor rol speelt de kerk hierbij, onze eigen geloofsgemeenschap in de Merenwijk of de kerk wereldwijd? Kortom, vertel ons iets over wat je inspireert.

We hopen een aantal reacties te ontvangen die we willen publiceren in het Bulletin. We hebben geen strikte regels voor de lengte, maar wil je toch een richtlijn, denk dan aan ongeveer 200 woorden. Anoniem reageren mag eventueel ook. Dan is je naam alleen bij de redactie bekend. Voor publicatie in het volgende Bulletin moet je reactie voor 5 september binnen zijn. Zie het colofon op de binnenkant van het voorblad voor de inleverdata voor latere nummers.

De redactie
e-mail: redactie.deregenboog2.0@gmail.com

De AKM en onze Penningen

Kent u de collectebonnen? Die papiertjes die in de collectemandjes worden gedeponerd. Er zijn twee soorten bonnen. De bonnen die door de Protestantse Gemeente Leiden uitgegeven worden en de bonnen die we zelf uitgeven, de zogenaamde AKM collectebonnen. Het doel van deze bonnen is om ervoor te zorgen dat er minder muntjes in het collectemandje komen. De muntjes storten in de geldautomaat kost de AKM geld en door bonnen te kopen komt dit geld alsnog ten goede aan de Regenboog.

Als er gecollecteerd is, tijdens de viering in de Regenboog, tellen de hulpkoster na de viering hoeveel bonnen er in de collectemandjes zitten en zij noteren dit op een collecte telstaat. De bonnen van de Protestantse Gemeente Leiden moeten ook elk kwartaal daadwerkelijk ingeleverd worden bij het Kerkelijk Bureau op de Van Vollenhovenkade te Leiden, de PGL betaalt de AKM dan de waarde van de bonnen uit. Elk kwartaal een fietstochtje.

In het jaarverslag van de AKM is te lezen dat er op 31 december 2022 nog voor 3000 euro bonnen thuis liggen bij de kerkgangers. Deels zijn dit bonnen die blijven liggen omdat er redenen voor zijn, bijvoorbeeld de zoekgeraakte bonnen. Of na een verhuizing niet meer te vinden. En deels bonnen die al gekocht zijn voor het volgende jaar.

Wat ik u graag wil melden is dat er soms een verzoek komt van nabestaanden van kerkgangers, die de overgebleven bonnen nog willen doneren. Dat is altijd mogelijk, samen kunnen we bekijken voor welke collecte of doel deze gift gebruikt wordt. De AKM wil graag de nabestaanden van Piet Dirksen bedanken, zij vonden nog voor 200 euro aan bonnen. Deze bonnen zijn gebruikt voor een donatie aan de dag van het Jodendom. Deze dag was op 19 maart in de Regenboog en de gift was zeer welkom. In maart vond ik ook 50 collectebonnen in de Regenboogbrievenbus met een lief briefje erbij waarin Gods zegen werd toegewenst op ons werk. Hartelijk dank beide gulle gevers.

En, mocht u nog bonnen vinden thuis, lever ze vooral in tijdens de collectes. Dan weet de penningmeester voor welk doel de gelden ingezet moeten gaan worden.

In dit Bulletin wordt ook uw bijdrage gevraagd voor het drukken van het Bulletin (zie het artikel hieronder, red.). Uw bijdrage is hard nodig om ervoor te zorgen dat het Bulletin kan blijven bestaan. Vergeet u niet uw bijdrage over te maken.

Datum viering	Eerste collecte: voor Geloofsgemeenschap	Tweede collecte: voor bestemmingen buiten de Regenboog	
	Euro	Bestemming	Euro
05 februari	157	Algemeen Kerkenwerk Prot.Gem.Leiden	144
12 februari	157	Kerk in Actie/Noodhulp aardbeving Syrië	453
19 februari	157	Diaconie/De Bakkerij	175
26 februari	157	Algemeen kerkenwerk Prot.Gem.Leiden	120
05 maart	153	Bisschoppelijke Vastenactie	150
12 maart	153	Leids Diaconaal Project/BeiMei	260
19 maart	153	Kerk in Actie/Kliederkerk	106
26 maart	153	RK Vicariaat	109

De inkomsten per maand voor de Geloofsgemeenschap zijn gelijk verdeeld over de zondagen, omdat op de ING bankrekening van de AKM de giften voor de geloofsgemeenschap niet per week worden uitgesplitst.

Willy Menken, Penningmeester Algemene Kerkelijke Merenwijkraad

Kosten Bulletin 2023

UW BIJDRAGE IS IN 2023 HARD NODIG!

Hartelijk dank voor uw vrijwillige bijdrage voor 2022. Omdat het maken van het Bulletin nu eenmaal geld kost, de kosten van het papier, de kopieermachine, het externe drukken met ingang van dit Bulletin, de portokosten voor de buiten Merenwijkers en het bedrijf dat de website bijhoudt, vraag ik u wederom voor 2023 weer uw bijdrage over te maken.

Het is weer de tijd om voor 2023 uw geldelijke bijdrage te vragen. Met het Bulletin blijft u op de hoogte van onze Oecumenische Geloofsgemeenschap.

Als u in de Merenwijk woont, vragen we u minstens 10 euro over te maken op de bankrekening van de AKM.

Als u buiten de Merenwijk woont, ontvangt u het Bulletin met de post. Uw bijdrage van minstens 20 euro is verplicht vanwege de portokosten die eraan verbonden zijn.

Leest u het Bulletin op de website van de Regenboog of ontvangt u hem digitaal? Ook dan vragen we een bijdrage van minstens 10 euro.

HELPT U MEE OM IN 2023 HET BULLETIN BETAALBAAR TE HOUDEN !

Het banknummer van de AKM is:
NL70 INGB 0002 5811 91 ten name van:
Algemene Kerkelijke Merenwijkraad
Onder vermelding van: Bulletin 2023

Meer actueel nieuws wordt verspreid per e-mail. Mocht u dit nieuws willen ontvangen dan kunt u zich aanmelden voor deze nieuwsbrief op mailadres: info@kcregenboog.nl

Hartelijk dank!
Willy Menken

Vacatures in het R.K. Vicariaatsbestuur

Bestuurlijk kan de oecumenische geloofsgemeenschap in de Merenwijk worden beschouwd als een zeer nauwe samenwerking tussen de Protestantse Gemeente Leiden (PGL), in de Merenwijk vertegenwoordigd door de WijkKerkenRaad (WKR) en het Rooms-Katholiek Vicariaat Merenwijk (vallend onder het bisdom Rotterdam). Alle leden van WKR en bestuur van het RK Vicariaat zijn tevens lid van de Algemene Kerkelijke Merenwijkraad (AKM).

Het Vicariaatsbestuur vergadert ongeveer 2 à 3 maal per jaar afzonderlijk aangaande specifieke RK zaken (deels administratief van karakter). Het Vicariaatsbestuur bestaat uit de volgende personen: een voorzitter/administrator (priester van het bisdom Rotterdam), een vicevoorzitter, een penningmeester, een secretaris, en drie leden. Alle leden worden benoemd door de bisschop voor een periode van 4 jaar. Leden kunnen twee periodes zitting nemen in het Vicariaatsbestuur. In het afgelopen jaar is 1 lid afgetreden, binnenkort treedt nog een lid af, en binnen afzienbare tijd moeten we verwachten dat ook de functie van vicevoorzitter beschikbaar komt. Daarnaast is de penningmeester op zoek naar een geïnteresseerde die op termijn deze functie wil overnemen.

Het Vicariaatsbestuur is op zoek naar opvolgers van de aftredende leden en naar een nieuwe vicevoorzitter. Bent u betrokken bij onze geloofsgemeenschap en bent u geïnteresseerd in een lidmaatschap of leidende rol in het Vicariaatsbestuur? Laat het ons weten!

Namens het bestuur,
Ton van den Besselaar

Middag over nieuwe liederen in het Liedboek, 13 juni 14.00 uur

Op dinsdag 13 juni is er om 14.00 uur een muzikale middag over een aantal nieuwe liederen in het Liedboek. We gaan op zoek naar de ontstaansgeschiedenis van deze liederen, en natuurlijk zingen we ze samen. Meer informatie en opgave bij Mirjam Buitenwerf, 06-40425789; ds.regenboog@gmail.com

Het pastorale vangnet van onze kerk

Aandacht en tijd, vertrouwdheid, veiligheid en betrokkenheid... namens de kerk

Verlies van een geliefde, lichamelijke ongemakken, zorgen om je kind, wezenlijke vragen waar je maar geen antwoord op weet, eenzaamheid... dat alles kan opdringerig gezelschap in je leven worden. Er komen misschien van die momenten dat je ineens enorme behoefte krijgt om je hart te luchten bij iemand die goed kan luisteren.

Die mensen zijn er! Het zijn de mensen van de pastoraatsgroep. De groep, bestaande uit onze twee pastores en zeven vrijwilligers, vormt het pastorale vangnet van onze kerk. Het is nadrukkelijk geen werkgroep. In de praktijk betekent het dat er niet met anderen wordt gepraat over wat tijdens een persoonlijk gesprek is toevertrouwd. Geheimhouding dus!

Soms gaat het om echt diepgaande gesprekken. Zoals Mirjam Buitenwerf zegt: "Er zijn van die onderwerpen waarover je makkelijker praat met iemand die gewend is om dieper op zaken in te gaan. Als je ergens mee zit heb je er niets aan als iemand onmiddellijk reageert met 'O, ja, dat had mijn zwager ook ...' Goed luisteren en mensen laten uitspreken is een van de vereisten. Je moet mensen de ruimte geven om hun verhaal

te doen. Soms vinden mensen dat zelf moeilijk, om die ruimte te pakken. Soms duurt het even voor dat dat lukt."

Mary Pouw voegt daaraan toe: "En als het met de een niet klikt, dan is er altijd wel iemand met wie je wel fijn kunt praten." Mary is een van de allereerste vrijwilligers, al tientallen jaren. Zij herinnert zich dat de pastoraatsgroep eind negentiger jaren in het leven werd groepen toen bleek dat veel ouderen van de Regenboog behoefte hadden aan een goed gesprek, wat behoorlijk zwaar leunde op het werk van de toenmalige pastores. Aangestuurd en begeleid door de pastores Inge Smidt en Theo Scholtes en later Marianne Hoogervorst werd er een 'bezoekgroep' gevormd. Tegenwoordig fungeert deze groep als pastoraatsgroep, die trouwens ook twee maal per jaar een ouderenmiddag organiseert. In wezen vormt de pastoraatsgroep het pastorale hart van onze kerk, het meest intieme contact met gemeenteleden. Sommige contacten volstaan één keer, maar de bezoeken kunnen ook met een zekere regelmaat plaatsvinden, in sommige gevallen zelfs jarenlang, vertelt Mary.

"Door de ouderenvieringen van destijds en door de inloopochtenden en ouderenmiddagen van nu hebben we een hechte band met veel mensen, die we regelmatig opbellen om te vragen hoe het gaat," vertelt Mary. "Als er iets is, kunnen we een huisbezoek voorstellen, door de dominee of pastor of door een van ons."

Dat werk is buitengewoon arbeidsintensief voor de pastores Mirjam Buitenwerf en Willy Hoogendoorn. Dat toegegeven benadrukt Mirjam dat ze niettemin vurig hoopt dat dit niemand zal weerhouden om deze pastorale zorg te vragen. "Daar maak ik me weleens zorgen om. Durven mensen wel genoeg te vragen? Doe ik wel genoeg om duidelijk te maken dat we er *zijn* als mensen behoefte hebben aan een gesprek. Laat het ons weten," zegt ze. "Aarzel niet!"

Het hoeft niet altijd te gaan om ernstige levensbeschouwende vragen. "Soms zeggen mensen dat ze hun kinderen er niet mee willen belasten, omdat die genoeg hebben aan hun eigen zorgen", vertelt Atty Talma, een van de trouwe vrijwilligsters. "En soms kun je met je kinderen of je familie niet alles bespreken vanwege tijdgebrek of omdat de aandacht voor een probleem eindig is. Dan krijgen mensen te horen: "Ma, als je zo blijft zeuren, dan komt er niemand meer, hoor!"

Mirjam Buitenwerf: "Het gaat vaak genoeg over zaken, waarbij een soort herderschap nodig is. Het is niet alleen een huis-tuin-en-keuken bezoekje; dat dekt niet de lading. Het gaat erom dat mensen, als ze dat willen, ook over God kunnen spreken. Dat kun je niet bij iedereen. Wij kunnen vragen of men dat wil." Mary Pouw vult aan: "Als we gaan polsen of iemand een gesprek wil, doen we dat heel voorzichtig. Opdringen doen we niets."

Atty: "Destijds is Marianne Hoogervorst begonnen met het doornemen van de uitvaart van sommige mensen die hun einde zagen naderen. Hun wensen voor de uitvaart met suggesties voor speciale liederen bijvoorbeeld konden ze makkelijker met de pastor bespreken dan met hun kinderen die misschien 'nergens meer aan doen.' Al die wensen worden genoteerd en zorgvuldig opgeborgen in de kluis van de kerk."

Mary: "We hebben weleens iemand gehad die één van zijn kinderen nooit meer zag en die daar zeer onder leed. Die persoon verwachtte dat wij daar iets aan zouden kunnen veranderen. In zo'n kwestie kun je je niet mengen, hoe ontzettend schrijnend zoiets ook is. Maar zo iemand kan wel zijn hart bij je luchten. Daar zijn we wel voor. Dat luisterende oor is zo belangrijk."

De betrokkenheid en serieuze benadering van gemeenteleden is kenmerkend voor de leden van de pastoraatsgroep, benadrukt Mary Pouw. 'Alles wat men ter sprake wil brengen, blijft 'onder de pet'. Over de manier van werken hebben we wel allerlei (vervolg) cursussen gevolgd, maar bij onze besprekingen houden we ons aan geheimhouding."

gevraagd naar de kernwoorden van dit pastorale werk, komen deze begrippen op tafel: Aandacht en tijd, vertrouwde en veiligheid en betrokkenheid namens de kerk. Mirjam Buitenwerf legt de nadruk op dat laatste: "Namens de kerk." Ze zegt: "Als mensen daar behoefte aan hebben moeten ze weten dat ze voor iedere serieuze vraag bij de kerk terecht kunnen. Ik hoop dat mensen daar

vrijmoedig gebruik van maken. Soms ben ik bang dat de drempel te hoog ligt doordat veel mensen niet precies weten wat de pastoraatsgroep doet. Het is zo: als mensen een been breken gaan ze naar de dokter, dus waarom zou je geen beroep doen op de kerk als je je op een andere manier verdrietig of gekneusd voelt?"

Een enkele keer blijkt dat de vraag naar een gesprek met iemand van de pastoraatsgroep toch een andere bedoeling heeft. Boodschappen doen, mensen naar een afspraak in het ziekenhuis rijden, even een medicijn ophalen bij de apotheek... Mirjam: "Nee, dat hoort er niet bij. Hoe moeilijk het in sommige gevallen ook kan zijn om nee te moeten verkopen... maar dat is niet onze rol. Daarin moeten we duidelijk zijn. Dit is het. We bezoeken namens de kerk. Dat zegt iets over de inhoud!"

"Ik heb het daar weleens moeilijk mee," biecht Atty op. "Het is soms een kleine moeite. Maar destijds zei Marianne Hoogervorst al: 'Jullie gaan geen boodschappen doen!'" Die praktische problemen, van mensen die ouder worden, werden vroeger opgepakt door de werkgroep Dienstbaarheid en Actie, herinnert zij zich. Is het misschien tijd dat zo'n werkgroep anno 2023 opnieuw wordt gestart? Mirjam trekt een bedenkelijk gezicht. "De gemiddelde leeftijd in de Regenboog was al 70 jaar toen ik hier vier jaar geleden kwam," zegt ze. "Maar misschien is het wel goed zo'n behoefte aan hulp te signaleren."

Mirjam: "Wat ik zelf zo belangrijk vind is de persoonlijke relatie met mensen. Als mensen oud worden en afhankelijk, wat blijft er dan over van het verhaal van hun leven? Iemand heeft een beroep gehad, of heeft bijvoorbeeld een verzorgende rol gespeeld, hoe zag dat eruit? Wat heb je in je leven meegemaakt? Voor dat soort verhalen moet ook ruimte zijn. Daardoor krijgen we een completer beeld van iemand. Als je iemand bezoekt kan dat tijdens het gesprek allemaal mee resoneren."

Tenslotte een oproep van Mirjam aan alle Regenbogers: "Wees onze ogen en oren. Als je denkt dat iemand behoefte heeft aan een gesprek met een van ons, laat het – in

alle vertrouwelijkheid - weten. Er mag geen drempel zijn!"

Behoeftte aan een luisterend oor?

Atty Talma, telefoon 071- 5213506
Mary Pouw, telefoon 071- 5215726
Andere leden zijn: Marianne de Kuijper, Ester Korbee, Anja Rijken, Marianne de Hoest, Ella Veenstra

Tekst: Reina Wessels-ten Bruggenkate

Zegen van Saint Patrick

In het kader van bovenstaand verhaal, waarbij de zorg vanuit de kerk centraal staat, plaatsen we graag de tekst van de zegen van Saint Patrick, een Ierse monnik uit de vijfde eeuw. Deze zegenbede is een van de krachtigste die er is, omdat hij zo allesomvattend is. Letterlijk.

*De Heer zij voor u om u de juiste weg te wijzen.
De Heer zij achter u om u in zijn armen te sluiten
en u te beschermen tegen gevaar.
De Heer zij onder u om u op te vangen
wanneer u dreigt te vallen,
en de Heer zij in u om u te troosten als u verdriet hebt.
De Heer omgeve u als een beschermende muur
wanneer anderen over u heen vallen,
en de Heer zij boven u om u te zegenen.
Zo zegene u God vandaag, morgen en in der eeuwigheid.*

Amen.

In de kerktuin

Het is begin mei wanneer ik dit stukje schrijf. Eind mei krijgt u het onder ogen en pas medio september verschijnt het volgende Bulletin! Erg actueel wordt het dus allemaal niet. Dan maar eens een kleine duik in de geschiedenis van de (kerk)tuin.

De eerste Bijbelse tuin is natuurlijk het Paradijs: de Tuin die God de Heer aanlegde in het Oosten, in Eden. (Gen 2: 8 en 9).

Ook in het Hooglied (4:12) wordt een tuin genoemd:

*“Zusje, bruid,
Een besloten hof ben jij,
Een gesloten tuin,
Een verzegelde bron.”*

Die gesloten tuin, hortus conclusus in het Latijn, stond in de vroege en latere middeleeuwen symbool voor Maria. Op schilderijen wordt zij vaak in of nabij zo'n tuin afgebeeld omringd door rozen en andere Mariabloemen.

Bij kloosters werden tuinen aangelegd, vaak kruidentuinen, waarin kruiden werden gekweekt waaraan een geneeskrachtige werking werd toegeschreven. Die werden verwerkt in zalf en olie die konden worden verkocht in de klooster apotheek.

Onze kerktuin is eigenlijk een mengelmoesje. Hij is niet besloten en wil dat ook zeker niet zijn. Het is juist de bedoeling dat alle Merenwijkers ervan kunnen genieten. Kruiden zijn er volop: salie, rozemarijn, maggiplant, papaver, munt, bonenkruid, tijm. Ze zijn allemaal in het kruidenvak te vinden. En verder doen we ons best zoveel mogelijk planten te vinden waaraan een bijbelse betekenis is verbonden of waarover een legende bekend is.

We hopen dat u deze zomer geniet van onze kerktuin!

Heleen Gombert

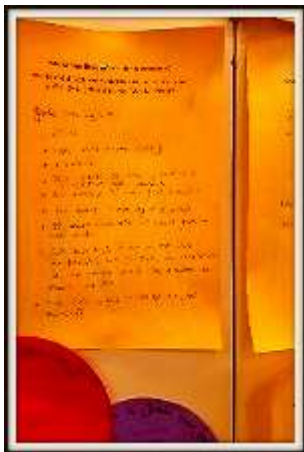
Voortgang plan 'Jeugd en jongeren' in de Regenboog

In het afgelopen nummer van ons Bulletin (jaargang 50 nr. 2) heeft u kunnen lezen over ons nieuwe plan voor jeugd en jongeren. Om succesvolle activiteiten en vieringen voor kinderen, jongeren en hun ouders in onze wijk vorm te kunnen (blijven) geven, willen we graag een stuurgroep formeren. Die stuurgroep zou het nieuwe plan verder kunnen uitwerken en kunnen uitbouwen naar een jaarprogramma voor deze doelgroep. Over het hoe en wat gaan we graag verder met u en jullie in gesprek. Want we hebben u en jullie hierbij nodig! We hopen dan ook op zoveel mogelijk betrokkenheid vanuit onze geloofsgemeenschap bij dit belangrijke onderwerp.

Aansluitend op de viering van zondag 2 juli a.s. is iedereen van harte welkom om hierover mee te denken en te praten. Graag tot dan!

ds. Mirjam Buitenwerf

Inspirerende teksten op de muren van de Regenboog

Aan de achterwand van de kerkzaal hangt een aantal documenten met prachtige teksten.

Het zijn teksten die afkomstig zijn van Palmпасen. Ter illustratie van een gedenkwaardige viering hebben we een neerslag van die gedachten gefotografeerd en

drukken die af in Bulletin. Het zijn inspirerende woorden. Ze kunnen je zelf aan het nadenken zetten. We publiceren de teksten in het originele handschrift omdat het zo des te persoonlijker is. Zoals deze: "Gods koninkrijk begint in het klein: een knuffel, een glimlach, een luisterend oor, een aardig woordje, begrip hebben voor elkaars emotie." En ook: "Deze kerk is ook een stukje van Gods koninkrijk."

Op de foto zijn de teksten niet goed te lezen, maar in de kerkzaal kunt u deze bekijken

De redactie

Palmпасen

Palmпасen is een groot feest geweest in de Regenboog. Op zaterdagmiddag kwamen bijna 40 kinderen een palmpaasstok maken. Het was dus lekker druk en erg gezellig! Palmzondag begonnen we met een prachtige optocht van de kinderen met hun mooi versierde stokken. De viering was voorbereid en werd geleid door de jongeren van onze jongerenviering. Samen deden we een quiz met vragen over Palmпасen, en dachten we o.a. na over de vraag wie Jezus voor ons is (naar aanleiding van het kindernevendienstproject). Met de antwoorden op die vragen maakten we samen een grote Palmpaasstok van papier. Daarbij konden we ook nog genieten van onze jongerenband. Iedereen die zo hard heeft gewerkt om dit Palmпасenweekend te organiseren en vorm te geven: heel hartelijk dank!

Mirjam Buitenwerf

Dankbaar!

Dankbaar en weemoed, die woorden strijden een beetje om voorrang. In oktober hebben we de beslissing genomen om een Syrisch vluchtelingengezin gastvrij op te nemen in het kerkelijk centrum De Regenboog. Op het moment van schrijven hebben Ronald en ondergetekende hen verhuisd. Dronten is de definitieve bestemming geworden met een eigen plek, een mooie woning om het bestaan in Nederland op te bouwen. Hulp van de gemeente Dronten is geregeld. De diaconie in Dronten is in actie gekomen met een aanbieding van een complete huisraad van een appartement dat ontruimd moet worden. Zij zullen de verhuizing van de grote artikelen voor hun rekening nemen. Het afscheid van de familie doet een beetje pijn voor ons allemaal. De dankbaarheid dat wij dit hebben kunnen en mogen doen overheerst. Veel waardering voor ieder die heeft bijgedragen. Wij, achterblijvers, wensen het gezin veel geluk en voorspoed in hun nieuwe omgeving onder de vleugels van die Ene waar we allemaal in geloven!

Tot mijn verassing kwam ik vlak na de verhuizing een bedankbrief tegen die op het raam van de ontmoetingsruimte was geplakt. Deze spreekt voor zich.

Jan Vis, voorzitter Algemene Kerkelijke Merenwijkraad.

En aan mevrouw Tross omdat ze gaf om de opvoeding van de kinderen in de kerk, en aan alle leraren die Milaf en Ridi één voor één lesgeven en voor Ridi schaakleraar. En we wensen meneer Ari beterschap. We wilden in Leiden wonen omdat we van jullie hielden en we hielden van Leiden, maar dat was God wil voor ons om in Dronten te wonen. Maar als God het wil, komen we terug om jullie in kerk te bezoeken. We zullen jullie niet vergeten en we zullen jullie heel erg missen.

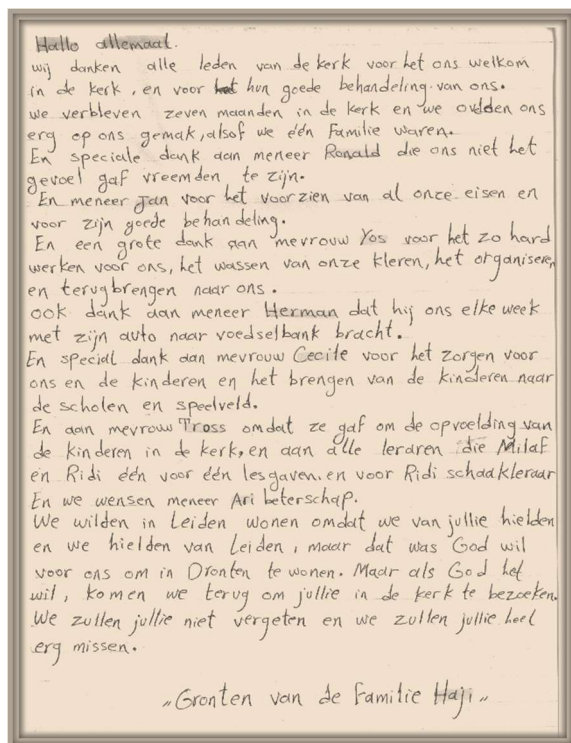
“Gronten van de Famili Haji”

De ‘Raap- en Niet’ groep Bulletin, de Bulletin Bundelgroep

Op 26 mei houdt de ‘raap- en niet’ groep op te bestaan. De techniek gaat ons inhalen, de repromachine van de Regenboog is op leeftijd. Omdat er in de AKM is besloten, vanwege het weinige drukwerk, geen nieuwe machine aan te schaffen, is de tijd gekomen om het drukken van het Bulletin extern te gaan doen. Het betekent dat het drukken in de Regenboog niet meer hoeft en er dus ook een flinke taak voor de reprodrukgroep afvalt. Berry Elstak en Tiny van den Besselaar verzorgden het drukken. De stapels lagen steeds keurig klaar om verwerkt te worden tot het Bulletin. Soms was er een kleine hobbel te nemen in het drukproces, maar het Bulletin heeft toch maar zijn 50^e verschijningsjaar bereikt.

Met enige weemoed is er de laatste keer geraapt en met fanatisme geniet. Voordat het Bulletin de deur uitging, werd op de vrijdagochtend menig rondje om de tafels gelopen. Met een gezellig kopje koffie tussendoor was het prima te doen. Na de coronajaren heeft Noor Duivenvoorden besloten definitief te stoppen, en werd ik de contactpersoon van de Bulletin bundelgroep. Jeannet Korteweg, Maya van der Voort, Els Klaassen, Elly van Kempen,

Hallo allemaal,

Wij danken alle leden van de kerk voor het ons welkom in de kerk, en voor hun goede behandeling van ons. We verbleven zeven maanden in de kerk en we vonden ons erg op ons gemak, alsof we één Familie waren. En speciale dank aan meneer Ronald die ons niet het gevoel gaf vreemden te zijn. En meneer Jan voor het voorzien van al onze eisen en voor zijn goede behandeling. En een grote dank aan mevrouw Yos voor het zo hard werken voor ons, het wassen van onze kleren, het organiseren en terugbrengen naar ons. Ook dank aan meneer Herman dat hij ons elke week met de auto naar de voedselbank bracht. En speciaal dank aan mevrouw Cecil voor het zorgen van ons en de kinderen en het brengen van de kinderen naar de scholen en speelveld.

Annelies Jagtman, Christien Hoogendoorn en Joke Aniba hebben vele jaren het Bulletin bundelen verzorgd. Een gezellige club, zegt Christien, aarom hielden zij dit jaren vol.

In de afgelopen jaren en mede door de corona maatregelen vielen er leden af. Gelukkig kwamen daar Ton van den Besselaar, Jan Menken, Dick en Anja Rijken, Hanneke Rozendal en Meilly Steinhauer bij. Fijn dat zij dit wilden doen en zijn blijven doen het afgelopen jaar. Het is bijna jammer dat het niet meer nodig is, zeggen de nieuwe leden van de groep.

Laten we hopen op nog veel leesplezier en een hartelijke dank aan allen die ervoor gezorgd hebben dat het Bulletin geraapt en geniet werd. Er is vast wel een andere werkgroep waarin we elkaar weer tegenkomen!

Willy Menken, contactpersoon Bulletin Bundelgroep.

Diaconale info vanuit De Bakkerij

Schoonmaakactie opvanghuizen 6 april 2023

“De voorjaars schoonmaak of grote schoonmaak werd aan het einde van de winterperiode uitgevoerd en is in Nederland in onbruik geraakt. Op het moment dat de eerste zonnestrallen in het huis kwamen en men daardoor kleine stofdeeltjes zag opwaaien, was het juiste moment aangebroken om het hele huis eens goed schoon te maken. Systematisch - kamer voor kamer - ging men te werk. Geen kamer bleef gespaard. (...) Een voorjaars schoonmaak nam meestal meerdere dagen in beslag en was zeer zwaar werk”, aldus Wikipedia. En zo gebeurde het ook in onze opvanghuizen! Terwijl de krokussen en

narcissen bijna waren uitgebloeid, de voorjaarszon nog wat timide haar eerste stralen op ons liet schijnen en de zomertijd was ingegaan, stroopte menig vrijwilliger en

betaalde kracht de mouwen op. Van boven tot onder werd de noodopvang onder handen genomen, de ijzerboer werd ingeseind, grof vuil afgevoerd, overtollige huisraad

weggedaan en er werd heel grondig schoongemaakt. Het resultaat mag er zijn van al het harde werken zoals u op bijgaande foto's kunt zien.

Opvanghuizen klaar voor nieuwe bewoners uit Ter Apel

De opvanghuizen zijn nu nagenoeg klaar om nieuwe bewoners te ontvangen. Zo vlak voor Pasen, waar christenen uitzien naar een nieuw begin, is dat een geruststellende gedachte. Deze keer legt ons diaconaal centrum de focus op een andere doelgroep, namelijk mensen die zich in Ter Apel hebben gemeld bij het Asielzoekerscentrum, maar daar geen Rijksopvang kunnen krijgen vanwege een voortdurend en zeer schrijnend beddentekort. In het voorjaar deed staatssecretaris van der Burg via INLIA (Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven met Asielzoekers) een officieel beroep op de kerken om het Rijk te helpen om niet nog verder onder de humanitaire ondergrens te zakken en huisvestingsplekken te realiseren voor de asielzoekers waarvoor geen onderdak beschikbaar was. De Bakkerij ziet het als haar diaconale plicht om gehoor te geven aan deze

oproep, ruimte te maken, harten en huizen open te stellen om het leed van onze gevluchte medemens wat te verzachten. Vanaf half april verwachten wij de nieuwe bewoners te kunnen verwelkomen. Wie dat zijn of waar ze vandaan komen, wat hun persoonlijk verhaal is, weten wij nog niet. Dat zullen we met elkaar gaan ontdekken de komende tijd.

Oproep vrijwilligers

Vindt u het leuk om nader kennis te maken met onze nieuwe bewoners? Wij zoeken vrijwilligers die af en toe eens voor een kopje koffie of thee en een gesprekje bij de opvanghuizen langs willen gaan. Niet als hulpverlener, maar gewoon voor een praatje, wat menselijk contact. U kunt zich aanmelden bij De Bakkerij via info@debakkerijleiden.nl.

De zomer in de bol!

De zomerbonnen komen eraan! Deze worden verstrekt aan huishoudens in Leiden e.o. die door omstandigheden moeite hebben om de eindjes aan elkaar te knopen. Huishoudens die op of onder de armoedegrens leven worden door erkende hulpverlenende organisaties aangemeld.

Eén zomerboodschappenbon van € 10 per huishouden en voor ieder gezinslid komt er nog een bon bij. Wijkgemeenten en organisaties worden aangeschreven in april/mei en de distributie zal in juni/juli zijn. Giften zijn welkom om deze actie tot een succes te maken!

Jaarverslag Individuele Hulp 2022

2022 zal de boeken in gaan als transitiejaar. De harde lockdown waar het land door de nieuwe coronavariant Omikron in belandde, wordt in januari geleidelijk opgeheven. Het hele land houdt de adem in en neemt een aanloopje naar de complete opheffing van alle maatregelen aan het eind van het eerste kwartaal. Een zucht van opluchting trekt door

de samenleving. Er begint een inhaalslag van uitgestelde feestjes en ontmoetingen. Het mag weer! Het kan weer!

Vernieuwing

Naast de terugkerende, welbekende activiteiten zoals de VredesOntmoeting, de Zeilweken, de Zomerbonnenactie, het Diaconaal Weekend, de Ontmoetingsmaaltijd en de gebruikelijke netwerkbijeenkomsten, was er ook ruimte en noodzaak voor vernieuwing, ingegeven door de oorlog in Oekraïne. Zo hielden wij een flitsinzameling voor hulpgoederen voor Oekraïense vluchtelingen in Polen, richtten we een Pop Up Fashion Store in voor (gratis) kleding voor asielzoekers, boden wij huisvesting aan vluchtelingen uit Kiev en Kerkopvang aan drie gezinnen die anders in Ter Apel op klapstoeltjes of – erger – op straat zouden verblijven.

Verhalen, verhalen, verhalen

Niet veranderd zijn de verhalen. Verhalen over eenzaamheid, overbelasting van de zorg, sterven in isolatie, afstand, wantrouwen... Verhalen van ongedocumenteerden, van gedreven mensen die ons zijn ontvallen het afgelopen jaar, van gezinnen die na lange tijd weer een weekje op vakantie konden dankzij onze inzet. U leest erover in het jaarverslag 'Vol van verhalen en veranderingen' (www.debakkerijleiden.nl/nieuws/2023/03/vol-van-verhalen).

Tamara Breton

Bron: Nieuwsbrief van de Bakkerij, april 2023 (www.debakkerijleiden.nl)

Trammelant

Nog niet, maar als we niks doen krijgen we dat wel. Het gaat ook niet over mij, met mij krijg je niet zo snel trammelant, tenzij het gaat om de 'tremulant'. Iemand heeft ooit bedacht dat het

mooi zou zijn om de orgelklank te kunnen laten trillen. De toon is dan niet egaal maar het geluid komt als het ware in kleine golfjes tot ons. Zangers kunnen daar ook last van hebben, dat heet dan 'vibrato'. Het aantal keer dat ik een dergelijk hulpmiddel gebruik komt in de buurt van het aantal keren dat u mij aan een piano aantreft. Ons orgel heeft er geen en dat houden we ook zo. Op zichzelf kan een tremulant zijn nut hebben (bijvoorbeeld in het tweede zachte deel van de tweede sonate van Mendelssohn), maar in bepaalde kringen zit dat ding, zoals mijn vader en ik dat plegen te zeggen, 'vastgeroest'. Dat heeft mijn aversie tegen dit hulpmiddel wel in de hand gewerkt. Maar in elk geval weet u nu wat een tremulant is, ik probeer immers altijd wel enigszins informatief te zijn.

In dat kader, en daar gaat de trammelant over, ons orgel krijgt kuren. Het staat alweer sinds 2005 in onze kerk en wordt veelvuldig gebruikt. En dat beginnen we nu echt te merken. Een klein overzicht: bijgeluiden in de mechaniek, het geklepper van de toetsen, het geklep voor elke viering (o nee, dat is geen gebrek aan het orgel), door gebreken ontstemde pijpen, pijpen die verzakken (waardoor de toon vervormt), pijpen die opzij zakken tegen andere pijpen aan (en daardoor resonantie veroorzaken; tijdelijk opgelost door een touwtje te spannen), pijpen die het niet meer doen, sommige toetsen laten zich ongelijkmatig indrukken, de schroeven van de beweegbare zweljaloezieën die er soms uitlopen (waardoor de dynamiek van de zwelkast beïnvloed wordt) en 18 jaar stof (en uitwerpselen van een vogel zoals u eerder hebt kunnen lezen)... ik zie u nu denken "Maar het orgel klinkt toch goed?". Dat heeft twee verklaringen: de heren Forster & Andrews hebben in 1875 met hun personeel fantastisch werk verricht met de beste materialen, kennis en kunde en in de Regenboog beschikken we over een viertal organisten die met vergelijkbare kennis en

kunde precies weten hoe ze om de gebreken heen spelen en het orgel toch behoorlijk laten klinken.

Maar ik heb inmiddels vernomen dat het nu ook kerkgangers begint op te vallen dat er bijgeluiden zijn. En dat is mooi, want dan kunnen we nu iedereen uitleggen dat we binnen nu en twee jaar het orgel enige tijd moeten missen. Het heeft namelijk echt een goede onderhoudsbeurt nodig en inmiddels zijn daartoe de eerste interne acties en overleggen opgestart. Dat wil niet zeggen dat het orgel tijdelijk verdwijnt, maar een aantal onderdelen zoals orgelpijpen zullen dan waarschijnlijk tijdelijk onderdak bij een orgelbouwer hebben. Het orgel zal dan ook een aantal weken (voorzichtige inschatting: tussen de vier en zes weken) buiten gebruik zijn en ik ben dan net zolang buiten gebruik. Tenzij we tijdelijk een kistorgel of zo gebruiken, dan ben ik present.

En wie gaat dat betalen? Nou, we gaan in elk geval de nodige fondswervingsacties in gang zetten. Ik heb natuurlijk een aantal briljante ingevingen, en ik maak u daar graag deelachtig van. We zouden bijvoorbeeld een orgelmarathon kunnen organiseren waarbij u een bijdrage doet per uur of zo. En als u juist wil dat ik niet speel kan dat ook, maar dat is dubbel tarief. Of ik zou de ruim 50 columns (ja, zoveel alweer) kunnen bundelen en verkopen. Dubbel tarief voor als u wilt dat ik ze signeer. Dat is wel de moeite waard, want die zijn later altijd geld waard. Of u kunt orgelpijpen symbolisch adopteren. Of een middag waarbij u zelf liederen mag opgeven die de organisten dan spelen, waarbij iedereen kan meezingen. Het tarief hangt dan af van de moeilijkheidsgraad of de tekst. 'T Hijgend hert der jacht ontkomen' is wat zwaarder dan 'wonen overal' en kost daardoor duurder (ja ik weet het, dat is geen goed Nederlands... maar geeft wel aan dat voor het eerstgenoemde lied flink gedokt moet worden).

Maar uiteindelijk is elke gift goed besteed, want wij willen immers nog jaren van ons mooie orgel genieten. In het kader van de fondswerving citeer ik graag ook met een treffende tekst, zoals u die kunt vinden in Psalm 150, vers 2: "Laat zich 't orgel overal, Bij het juichend vreugdgeschal, Tot des HEEREN glorie, paren.". En op dat laatste woord rijmt 'sparen', dus begint u daar maar vast mee. Ik hou u op de hoogte van de voortgang!

Frank Ressler

'Agenda

- Rozenkring: elke derde maandag van de maand van 20.00 tot 22.00 uur.
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Cursus Hebreeuws: elke woensdag (t/m 5 juli) van 14.00 tot 15.30 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Quiltsters: elke donderdag van 09.30 tot 12.00 uur;
- Bijbellezen Genesis: elke donderdag (t/m 6 juli) van 14.00 tot 15.30 uur;
- Tuinieren: iedere 14 dagen op donderdagmiddag van 13.30 tot 15.00 uur;
- Meditatie: elke vrijdag van 09.15 tot 10.00 uur;
- Mothers Prayers: elke vrijdag van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand om 18.00 uur;
- Regenboog open: elke woensdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke woensdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur

